

- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova bez č.p./č.e., tech. vyb., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova bez č.p./č.e., jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova bez č.p./č.e., jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova bez č.p./č.e., jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova bez č.p./č.e., obč. vyb., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova bez č.p./č.e., obč. vyb., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- pozemky ve zjednodušené evidenci – parcely původ Pozemkový katastr (PK):
- pozemek parc. č. [redacted]

O d ů v o d n ě n í :

1. Napadeným usnesením rozhodl soud prvního stupně v trestní věci [redacted] I. [redacted] F. [redacted] že podle § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku se zabírají nemovitosti zajištěné postupem podle § 79d odst. 1 trestního řádu policejním orgánem usnesením č.j. [redacted] ze dne 11.7.2011 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. [redacted] ze dne 15.12.2011 a Vrchního soudu v Praze sp. zn. [redacted] ze dne 13.12.2012, vedených Katastrálním úřadem [redacted] v katastrálním území [redacted] na listu vlastnictví [redacted] vlastníka [redacted] I. [redacted] F. [redacted] nar. [redacted] trvale bytem [redacted] a to v rozsahu specifikovaném podle stavu uvedeného v příklepu soudního exekutora Mgr. Daniela Týče [redacted] ze dne 1. prosince 2005:

- pozemek parc. č. st. [redacted] ast. plocha a nádvoří,

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

- pozemek parc. č. st. █████ zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. █████ zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. █████ zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. █████ zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. █████ zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. █████ zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. █████ zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. █████ zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. █████ zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. █████ zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. █████ zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. █████ zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. █████ zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. █████ zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. █████ ostatní plocha,
- pozemek parc. č. █████ ostatní plocha,
- pozemek parc. č. █████ ostatní plocha,
- pozemek parc. č. █████ ostatní plocha,
- pozemek parc. č. █████ ostatní plocha,
- pozemek parc. č. █████ ostatní plocha,
- pozemek parc. č. █████ ostatní plocha,
- pozemek parc. č. █████ ostatní plocha,
- pozemek parc. č. █████ lesní pozemek,
- budova Rabyně, č.p. █████ bydlení, na pozemku parc. č. st. █████
- budova Rabyně, č.p. █████ bydlení, na pozemku parc. č. st. █████ LV: █████
- budova Rabyně, č.p. █████ jiná st., na pozemku parc. č. st. █████
- budova Rabyně, č.p. █████ jiná st., na pozemku parc. č. st. █████
- budova Rabyně, č.p. █████ bydlení, na pozemku parc. č. st. █████ LV: █████
- budova Rabyně, č.p. █████ obč. vyb., na pozemku parc. č. st. █████
- budova Rabyně, č.p. █████ obč. vyb., na pozemku parc. č. st. █████ LV: █████
- budova Rabyně, č.p. █████ jiná st., na pozemku parc. č. st. █████
- budova Rabyně, č.p. █████ obč. vyb., na pozemku parc. č. st. █████
- budova Rabyně, č.p. █████ obč. vyb., na pozemku parc. č. st. █████
- budova Rabyně, č.p. █████ jiná st., na pozemku parc. č. st. █████
- budova Rabyně, č.p. █████ obč. vyb., na pozemku parc. č. st. █████ LV: █████
- budova Rabyně, č.p. █████ bydlení, na pozemku parc. č. st. █████ LV: █████

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

- budova [REDACTED] č.p. [REDACTED] bydlení, na pozemku parc. č. st. [REDACTED]
- budova [REDACTED] č.p. [REDACTED] jiná st., na pozemku parc. č. st. [REDACTED]
- budova [REDACTED] č.p. [REDACTED] jiná st., na pozemku parc. č. st. [REDACTED]
- budova [REDACTED] č.p. [REDACTED] jiná st., na pozemku parc. č. st. [REDACTED] LV: [REDACTED]
- budova [REDACTED] č.p. [REDACTED] jiná st., na pozemku parc. č. st. [REDACTED] LV: [REDACTED]
- budova [REDACTED] č.p. [REDACTED] jiná st., na pozemku parc. č. st. [REDACTED] LV: [REDACTED]
- budova [REDACTED] č.p. [REDACTED] jiná st., na pozemku parc. č. st. [REDACTED]
- budova [REDACTED] č.p. [REDACTED] jiná st., na pozemku parc. č. st. [REDACTED] LV: [REDACTED]
- budova [REDACTED] č.p. [REDACTED] jiná st., na pozemku parc. č. st. [REDACTED] LV: [REDACTED]
- budova [REDACTED] č.p. [REDACTED] jiná st., na pozemku parc. č. st. [REDACTED] LV: [REDACTED]
- budova bez č.p./č.e., tech. vyb., na pozemku parc. č. st. [REDACTED]
- budova bez č.p./č.e., jiná st., na pozemku parc. č. st. [REDACTED]
- budova bez č.p./č.e., jiná st., na pozemku parc. č. st. [REDACTED] LV: [REDACTED]
- budova bez č.p./č.e., jiná st., na pozemku parc. č. st. [REDACTED] LV: [REDACTED]
- budova bez č.p./č.e., obč. vyb., na pozemku parc. č. st. [REDACTED] LV: [REDACTED]
- budova bez č.p./č.e., obč. vyb., na pozemku parc. č. st. [REDACTED]
- pozemky ve zjednodušené evidenci – parcely původ Pozemkový katastr (PK):
- pozemek parc. č. [REDACTED]

2. Proti tomuto usnesení podal v zákonné lhůtě stížnost [REDACTED] I. [REDACTED] F. [REDACTED] V jejím odůvodnění napadenému usnesení vytkl nevyvážené hodnocení provedených důkazů, jeho rozpornost s konstantní judikaturou a ignorování rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR. V návaznosti na to připomněl, že soud prvního stupně shledal, že [REDACTED] P. [REDACTED] S. [REDACTED] inicioval a zorganizoval operaci vedoucí k vyvedení svých nemovitostí v [REDACTED] z dosahu poškozených klientů společnosti [REDACTED] byt' ohledně toho nebylo pravomocně rozhodnuto o vině kohokoliv, neboť státní orgány ve věci nekonaly v přiměřené lhůtě, takže dovození viny [REDACTED] P. [REDACTED] S. [REDACTED] a [REDACTED] D. [REDACTED] T. [REDACTED] – ale i jeho samotného – bylo v rozporu s pozitivním právem. To, že byl on sám i [REDACTED] D. [REDACTED] T. [REDACTED] v této záležitosti opakovaně neúspěšně trestně stíhán, není podle jeho názoru nijak právně relevantní. Už s ohledem na to lze podle jeho přesvědčení mít za to, že závěr o jeho vině a o vině [REDACTED] P. [REDACTED] S. [REDACTED] a [REDACTED] D. [REDACTED] T. [REDACTED] nemá oporu v dokazování a není jej možné přijmout za relevantní a stavět na něm. Zároveň zdůraznil, že se sám nedopustil ničeho nezákonného pokud v dražbě pořádané soudním exekutorem [REDACTED] D. [REDACTED] T. [REDACTED] vydražil pozemky uvedené v napadeném usnesení, za něž také zaplatil cenu ve výši příklepu, a že státní zástupce neprokázal, že by jmenovaný soudní exekutor vědomě a záměrně jednal protiprávně při provádění uvedené dražby a porušoval tak právní předpisy týkající se dražby věcí zajištěných pro účely uspokojení nároků poškozených. V tomto kontextu zahrnul mezi pochybení soudu prvního stupně to, že přehlédl, že konání dané dražby bylo veřejně publikováno dražební vyhláškou, její účastníci nebyli ničím spojeni, nejednalo se o jeho známé, složili z vlastních prostředků jistotu, běžně se dražeb zúčastňovali a nebyla prokázána žádná domluva před danou dražbou mezi nimi. S poukazem na to – a na to, že během dané dražby došlo k navýšení ceny z ceny vyvolávací na téměř pětinašobek – vyloučil, že by účastníci dané dražby představovali pouhou stafáž pro

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

zachování její věrohodnosti a že by daná dražba byla zmanipulována, a opačný závěr soudu prvního stupně označil za důkazně nepodložený, přehlížející právní názory vyslovené ve věci Nejvyšším soudem ČR a zásadně ovlivněný předchozími rozhodnutími Městského soudu v Praze v této věci. V návaznosti na to vyslovil přesvědčení, že na místě nebylo vyjít ze svědectví V. B. a M. H. o která opřel své rozhodující skutkové závěry – včetně závěru, že nejednal v dobré víře – soud prvního stupně, neboť jmenovaní jsou nevěrohodní, když jejich tvrzení nejsou ničím podporována a urputná snaha svědka V. B. stále a stále doplňovat svou výpověď budí podezření o jeho snaze za každou cenu se dobrat zabrání daných nemovitostí, aniž byla zjištěna objektivní nutnost jeho ingerence do této věci. Celkově vzato odmítl jako důkazně nepodložený a skutečnosti neodpovídající závěr soudu prvního stupně o jeho zapojení do páchání tvrzené trestné činnosti P. S. a D. T. a s tím spojený závěr, že v dané záležitosti nejednal v dobré víře. Poukázal přitom na to, že v době dané dražby se nenacházel na území České republiky a že nebylo prokázáno, že její průběh z povzdálí jakkoliv ovlivnil, a zdůraznil, že s ohledem na množství dražebníků ho ani ovlivnit nemohl. Současně vyloučil že by nemovitosti v. figurující v této trestní věci byly výnosem jakéhokoliv trestného činu a že by s jeho osobou mělo cokoliv společného to, jakým způsobem bylo před provedením dané dražby nakládáno s majetkem P. S. a s pohledávkami k němu se vztahujícími. Jen na okraj pak poukázal na to, že existuje řada případů, kdy je s majetkem dlužníků – a zvláště pak těch v konkursu – nakládáno zcela nehospodárně, ba přímo na úkor věřitelů, aniž by to bylo jakkoliv sankcionováno. Přislíbil přitom, že dodatečně to doloží příslušnými doklady, ale neučinil tak. Naopak, to pozice poškozeného subjektu postavil sám sebe, a to s připomenutím toho, že v dané souvislosti vynaložil velké finanční prostředky, s nimiž nemůže nakládat, a že již více než deset let jsou zajištěny dané nemovitosti v. které nabyt do svého vlastnictví originárně přiklepem v dané dražbě, a také s nimi nemůže disponovat ani je užívat. Vzhledem k tomu navrhl, aby bylo napadené usnesení zrušeno a návrh státního zástupce na zabrání daných nemovitostí zamítnut.

3. Městský soud v Praze přezkoumal podle § 147 odst. 1 trestního řádu správnost výroků napadeného usnesení a řízení mu předcházející a dospěl k závěru, že stížnost není důvodná.
4. Napadené usnesení je v pořadí čtvrtým rozhodnutím v dané věci vynesným soudem prvního stupně o návrhu státního zástupce na zabrání daných nemovitostí. Prvním z těchto usnesení – usnesením č.j. ze dne 17. dubna 2018 – byl návrh státního zástupce na zabrání daných nemovitostí zamítnut, avšak toto usnesení bylo zrušeno usnesením Městského soudu v Praze č.j. ze dne 26. června 2018. Druhým z těchto usnesení – usnesením č.j. ze dne 23. října 2018 – bylo soudem prvního stupně naopak uvedenému návrhu vyhověno a bylo jím vysloveno zabrání daných nemovitostí. Toto usnesení bylo potvrzeno usnesením Městského soudu v Praze č.j. ze dne 4. ledna 2019, jímž byla zamítnuta stížnost L. F. proti němu. Obě tato rozhodnutí ovšem byla zrušena usnesením Nejvyššího soudu ČR č.j. 5 Tdo 1069/2019-584 ze dne 12. prosince 2019, jímž bylo zároveň soudu prvního stupně příkázáno, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Třetím usnesením vynesným v této trestní věci o předmětu řízení – usnesením č.j. ze dne 2. června 2021 – byl návrh státního zástupce na zabrání daných nemovitostí soudem prvního stupně opět zamítnut, ale toto usnesení bylo zrušeno usnesením Městského soudu v Praze č.j. ze dne 3. srpna 2021. V dalším průběhu řízení soud prvního stupně doplnil dokazování a dne 19. ledna 2022 rozhodl napadeným usnesením.
5. K soudu prvního stupně byla v dané trestní věci podána obžaloba na I. F. pro dva skutky, první kvalifikovaný jako pomoc k trestnému činu maření výkonu úředního

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

rozhodnutí podle § 10 odst. 1 písm. c) k § 171 odst. 2 písm. a) někdejšího trestního zákona v jeho znění účinném do 30. června 2006, druhý kvalifikovaný jako pokus trestného činu poškozování věřitele podle § 8 odst. 1 k § 256 odst. 2 písm. b), odst. 4 někdejšího trestního zákona v jeho znění účinném do 31. prosince 2009. Věc byla vedena pod sp. zn. [REDAKCE]. Dne 2. listopadu 2015 však byl první z uvedených skutků vyloučen k samostatnému projednání pod sp. zn. [REDAKCE]. Rozsudkem vyneseným ve věci vedené nadále pod sp. zn. [REDAKCE] dne 12. února 2016 pak byl obžalovaný [REDAKCE] I. [REDAKCE] F. [REDAKCE] zproštěn obžaloby pro druhý z uvedených skutků kvalifikovaný jako pokus trestného činu poškozování věřitele, a to s ohledem na to, že provedeným dokazováním nebylo prokázáno, že se dopustil stíhaného skutku. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 11. srpna 2016. V návaznosti na to bylo usnesením soudu prvního stupně č.j. [REDAKCE] ze dne 10. října 2016 pro promlčení zastaveno trestní stíhání obžalovaného [REDAKCE] I. [REDAKCE] F. [REDAKCE] pro první z uvedených skutků kvalifikovaný jako pomoc k trestnému činu maření výkonu úředního rozhodnutí. Promlčení trestního stíhání pro stejný skutek představovalo zároveň překážku trestního stíhání dalších dvou osob figurujících v tomto případě, a to soudního exekutora [REDAKCE] D. [REDAKCE] T. [REDAKCE] a původního majitele daných nemovitostí v [REDAKCE] P. [REDAKCE] S. [REDAKCE]. Posledně jmenovaný – [REDAKCE] F. [REDAKCE] S. [REDAKCE] – nemohl být kvůli promlčení trestního stíhání před soud postaven ani pro skutek kvalifikovaný jako trestný čin poškozování věřitele a trestný čin legalizace výnosů z trestné činnosti, avšak v mezidobí byl rozsudkem Městského soudu v Praze sp. zn. [REDAKCE] ze dne 19. února 2004 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze sp. zn. [REDAKCE] ze dne 6. června 2006 odsouzen za podvodné vylákání finančních prostředků ve výši přesahující miliardu korun na stovkách poškozených klientů společnosti [REDAKCE]. V této jeho trestní věci – vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] – byl usnesením státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 14. června 2000 postupem podle § 47 odst. 1, odst. 4 alinea 2 trestního řádu zajištěn jeho majetek – včetně uvedených nemovitostí v [REDAKCE] zapsaných v katastru nemovitostí pro katastrální území [REDAKCE] na listu vlastnictví č. [REDAKCE] – za účelem uspokojení nároků poškozených klientů společnosti [REDAKCE]. Přesto však – aniž by k tomu byl dán Městským soudem v Praze nebo jiným orgánem činným v trestním řízení souhlas – byly uvedené nemovitosti dne 1. prosince 2005 prodány v exekuční dražbě organizované soudním exekutorem [REDAKCE] D. [REDAKCE] T. [REDAKCE]. Příklepem tohoto soudního exekutora sp. zn. [REDAKCE] tyto nemovitosti získal [REDAKCE] I. [REDAKCE] F. [REDAKCE]. Právě pro účastenství na této dražbě přitom byl – mimo jiné – postaven před soud prvního stupně ve věci původně vedené pod sp. zn. [REDAKCE] a poté pod sp. zn. [REDAKCE]. Po zastavení jeho trestního stíhání pro promlčení soud prvního stupně jednal ve věci o návrhu státního zástupce na zabránění daných nemovitostí aktuálně patřících [REDAKCE] I. [REDAKCE] F. [REDAKCE] oprvé jeho návrhu nevyhověl, podruhé mu vyhověl, potřetí mu znovu nevyhověl a počtvrté – napadeným usnesením – mu opět vyhověl.

6. Státní zástupce navrhl zabránění daných nemovitostí v obci Rabyně z důvodu uvedeného v § 101 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku. Soud prvního stupně vyslovil svým druhým usnesením – usnesením č.j. [REDAKCE] ze dne 23. října 2018, potvrzeným usnesením Městského soudu v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 4. ledna 2019 – a nyní napadeným usnesením – usnesením č.j. [REDAKCE] ze dne 19. ledna 2022 – jejich zabránění s odkazem na ustanovení § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku. Podle § 101 odst. 2 trestního zákoníku přitom může soud uložit zabránění věci, která byla získána trestným činem nebo jako odměna za trestný čin anebo která byla, byť jen zčásti, nabyta za věc získanou trestným činem nebo za věc tvořící odměnu za trestný čin, pokud hodnota věci, která byla získána trestným činem nebo jako odměna za něj, není ve vztahu k hodnotě nabyté věci zanedbatelná, a pokud taková věc

- a) náleží pachateli, který byl odsouzen za trestný čin, ze kterého věc pochází,
- b) náleží pachateli, kterého nelze stíhat nebo odsoudit,

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

- c) náleží pachateli, od jehož potrestání soud upustil,
- d) náleží nepřičetné osobě, která spáchala čin jinak trestný,
- e) náleží jiné osobě, na kterou pachatel takovou věc převedl, nebo která ji jinak nabyla, nebo
- f) je součástí majetku ve svěřenském fondu nebo obdobném zařízení anebo v podílovém fondu.

Toto ustanovení tedy umožňuje v zásadě kterékoli osobě zabrat

- jednak věc získanou trestným činem nebo jako odměnu za něj,
- jednak věc nabytou jinou osobou než pachatelem, byť jen zčásti, za věc, která byla získána trestným činem nebo jako odměna za něj,
- jednak věc nabytou jinou osobou než pachatelem, byť jen zčásti, za věc nebo jinou majetkovou hodnotu, kterou pachatel, byť jen zčásti, nabyl za věc nebo jinou majetkovou hodnotu, která byla získána trestným činem nebo jako odměna za něj.

Tím fakticky toto ustanovení otevírá prostor pro zabránění výnosů z trestné činnosti, a to nejen pachatelům trestných činů ale i třetím osobám.

7. V posuzovaném případě přicházelo v úvahu zabránění určitých věcí – konkrétně uvedených nemovitostí [REDACTED] – z důvodů uvedených v § 101 odst. 2 písm. b) a e) trestního zákoníku, tedy pokud náležely – a dosud náleží – pachateli, kterého nelze stíhat nebo odsoudit, a pokud náležely – resp. dosud náleží – jiné osobě, na kterou jí pachatel převedl, nebo která ji jinak nabyla. Ony nemovitosti nabyl jinak než převodem – specificky v dražbě – [REDACTED] I [REDACTED] F [REDACTED] a toho za to nelze pro promlčení trestního stíhání stíhat ani odsoudit. Stejně tak není možné pro promlčení v této souvislosti stíhat a odsoudit ani toho, kdo tyto nemovitosti před ním vlastnil, tedy [REDACTED] P [REDACTED] S [REDACTED] ani toho, kdo je v exekuční dražbě prodal, tedy [REDACTED] D [REDACTED] T [REDACTED]. Soud prvního stupně vycházel původně – ve svém usnesení č.j. [REDACTED] ze dne 17. dubna 2018 – z toho, že zabránění daných nemovitostí bylo možné jen pokud se trestněprávně postižitelného činu, jímž byly získány, dopustil [REDACTED] I [REDACTED] F [REDACTED] v jehož vlastnictví aktuálně jsou. Argumentoval přitom ve shodě se státním zástupcem důvodem jejich zabránění uvedeným v § 101 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a pominul důvod jejich zabránění uvedený v § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku umožňující jejich zabránění i v případě trestněprávně postižitelného nakládání s nimi někým jiným. V druhém vyneseném rozhodnutí – v usnesení č.j. [REDACTED] ze dne 23. října 2018 – shledal s odkazem na § 3 odst. 1 trestního zákoníku směrodatnou právní úpravu obsaženou v § 101 odst. 2 písm. b) a e) trestního zákoníku, podle níž přicházelo v úvahu – jak je zřejmé z výše uvedeného – jejich zabránění i pokud je [REDACTED] I [REDACTED] F [REDACTED] nabyt, aniž by byl pachatelem trestného činu, jímž s nimi bylo neoprávněně nakládáno. Zabrat je totiž bylo možné jak v případě, že byly získány trestným činem spáchaným jejich aktuálním majitelem, tedy [REDACTED] I [REDACTED] F [REDACTED] tak pokud je tento získal trestným činem někoho jiného, tedy trestným činem třetí osoby, v daném skutkovém rámci pak specificky trestným činem [REDACTED] P [REDACTED] S [REDACTED] nebo [REDACTED] D [REDACTED] T [REDACTED] případně věřitele, jenž se domáhal jejich exekuční dražby, a exekučního soudce, jenž povolil uvedenou exekuční dražbu. V druhém vyneseném usnesení přitom soud prvního stupně došel k závěru, že je [REDACTED] I [REDACTED] F [REDACTED] získal trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí, byť spáchaným někým jiným, konkrétně exekutorem [REDACTED] D [REDACTED] T [REDACTED] jenž prodejem daných nemovitostí v exekuční dražbě minimálně v nepřímém úmyslu zmařil výkon rozhodnutí o jejich zajištění ve prospěch klientů společnosti [REDACTED] obškozených podvodem [REDACTED] P [REDACTED] S [REDACTED]. To, zda [REDACTED] I [REDACTED] F [REDACTED] jednal při jejich získávání v dobré víře či nikoliv, shledal za této situace právně irelevantním.

7. Nejvyšší soud ČR ve svém usnesení č.j. 5 Tdo 1069/2019-584 ze dne 12. prosince 2019 – jímž zrušil druhé rozhodnutí soudu prvního stupně vynesené ve věci i na něj navazující potvrzující

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

usnesení Městského soudu v Praze – shledal právní východiska těchto rozhodnutí neobhájitelnými.

8. Nejvyšší soud ČR předně označil za těžko obhájitelné pro posuzovaný případ použití stávající právní úpravy důvodů pro zabránění věci – zakotvené zákonem č. 55/2017 Sb. – pokud tato nebyla účinná v době spáchání činu, ve vazbě na něž je navrhováno zabránění nemovitostí figurujících v této trestní věci. Při takovém postupu by totiž byla – jak připomněl Nejvyšší soud ČR – osoba, proti níž se vede trestní řízení, výrazně více chráněná pro případ uznání na vinu a uložení trestu propadnutí věci – když v takovém případě není možno zpětně použít právní úpravu účinnou v době rozhodování, ale neúčinnou v době spáchání činu – oproti případu stejného postihu osoby, kterou nelze označit za pachatele trestného činu, resp. nelze shledat její vinu. Takový postup z pohledu Nejvyššího soudu ČR koliduje s principy, na kterých je vybudován demokratický právní stát založený na právní jistotě, předvídatelnosti práva, úctě k právům a svobodám občana a člověka, tedy na principech ústavněprávní síly, která vyplývají zejména z článku 1 odst. 1 Ústavy ČR.
9. Nejvyšší soud ČR současně shledal skutkově a právně nepodloženým závěr o tom, že se **D. T.** svým jednáním při prodeji daných nemovitostí v exekuční dražbě dopustil trestného činu maření výkonu úředních rozhodnutí podle § 171 odst. 2 písm. a) někdejšího trestního zákona. S poukazem na vývoj právní úpravy vztahující se k zajištění věci ve prospěch poškozených v tomto kontextu připomněl, že ani v původní a ani v pozdější právní úpravě účinné od roku 2004 do roku 2006 nebyl výslovně upraven vztah zajištění majetku pro účely uspokojení nároků osob poškozených trestným činem k ustanovením jiných právních předpisů, zejména pak k exekučnímu řádu a insolvenčnímu zákonu, jak je znám ze současného znění § 47 odst. 5 trestního řádu, zakotveného novelizací provedenou zákonem č. 253/2006 Sb. s účinností od 1. července 2006, kterou byly odstraněny nejasnosti ohledně režimu správy takového majetku a překlenuta absence jasných pravidel pro jeho prodej. V návaznosti na to upřesnil, že postup zvolený exekutorem **D. T.** v posuzovaném případě – tedy provedení exekuční dražby daných nemovitostí zajištěných v trestním řízení bez souhlasu soudu i státního zástupce – nebyl v přímém rozporu s nějakým konkrétním tehdy platným ustanovením trestního řádu, protože pravidlo o nepřípustnosti dražby věcí zajištěných ve prospěch poškozených v trestním řízení bylo zavedeno do trestního řádu až po provedení dané dražby. Nadto – jak v tomto kontextu zdůraznil Nejvyšší soud ČR – příslušné státní zastupitelství – které provedlo zajištění těchto nemovitostí a podle doslovného znění tehdejší právní úpravy mělo vykonávat jejich správu v celém průběhu jejich zajištění – bylo plně vybaveno informacemi o probíhající dražbě, které nijak nebránilo, a rozhodnutí o její kriminalizaci učinilo až s notným časovým odstupem, a to přesto, že nerozporovalo vyvolávací cenu a zjevný nepoměr mezi cenou daných nemovitostí, za kterou byly vydraženy, a jejich reálnou cenou, dovodilo až dodatečně.
10. Nesprávným shledal Nejvyšší soud ČR také názor, že právně irelevantním bylo to zda **L. F.** jednal při získávání daných nemovitostí v dobré víře či nikoliv. Na adresu toho se vyslovil v tom smyslu, že i pokud se exekutor **D. T.** dopustil trestného činu – ať už sám nebo v součinnosti s dalšími osobami – bylo pro rozhodnutí o zabránění věci nezbytné se zabývat tím, zda osoba, která věc získala, ji nabyla v dobré víře, neboť v takovém případě nelze věc zabrat podle § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku. Toto ustanovení je totiž podle názoru Nejvyššího soudu ČR nutno vykládat v souladu s konfiskační směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU, která předcházela a iniciovala přijetí zákona č. 57/2017 Sb., jímž byla zavedena rozšířená možnost zabrat věci i třetím osobám, a tato směrnice ve svém článku 6 odst. 2 stanoví, že v daných případech nemají být dotčena práva třetích osob jednajících v dobré víře. Při

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

ukládání ochranného opatření podle § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku – to znamená při zabrání věcí – je tedy soud povinen zkoumat, zda třetí osoba, jejíž majetek byl zabrán, ji od pachatele trestného činu nabyla v dobré víře či zda věděla nebo měla vědět, že převáděný majetek je nezákonného původu nebo že jde o převod s cílem vyhnout se propadnutí či zabrání převáděných věcí. V této souvislosti zároveň Nejvyšší soud ČR poukázal na zásadu přiměřenosti při ukládání ochranných opatření podle § 96 odst. 1 trestního zákoníku a dovodil, že pokud je zjištěno, že třetí osoba věc nabyla úplatně za odpovídající cenu a navíc v dobré víře, jeví se jakýkoliv postih jako zcela nepřiměřený a jako neadekvátní a nespravedlivý zásah do práv vlastníka.

11. Celkově vzato Nejvyšší soud ČR uzavřel, že [redacted] I. [redacted] F. [redacted] lze v posuzovaném případě ochranné opatření ve formě zabrání daných nemovitostí uložit pouze pokud státní zástupce doloží nové zásadní důkazy k prokázání vlastních tvrzení o zlé víře [redacted] L. [redacted] F. [redacted] a jeho zapojení do machinací s předmětnými nemovitostmi a zároveň pokud bude prokázáno, že předmětné nemovitosti byly výnosem konkrétního trestného činu.
12. Soud prvního stupně v reakci na dané rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR v pokračujícím řízení určitým způsobem doplnil dokazování, avšak v pořadí třetím rozhodnutí o návrhu státního zástupce na zabrání věcí nevěnoval náležitou pozornost všem rozhodným skutečnostem a fakticky veškeré hodnocení provedených důkazů soustředil na posouzení jediné skutečnosti, a to zda výsledek exekuční dražby daných nemovitostí v obci [redacted] byl předem dohodnut. Jeho hodnotící úvahy k této skutečnosti vyústily do konstatování, že na základě provedeného dokazování nebylo možné učinit dostatečně podložený a jednoznačný závěr o předem sjednané (fiktivní) exekuční dražbě a s tím souvisejícím zlém úmyslu [redacted] L. [redacted] F. [redacted] se této dražby zúčastnit. Při hodnocení provedených důkazů přitom pominul některé podstatné skutečnosti, některé hodnotící úvahy ponechal nedotažené, nevyhodnotil náležitě všechny provedené právně významné důkazy jednotlivě i v jejich vzájemných souvislostech a některé důkazy opomenul. V důsledku toho vyzněla jeho skutková zjištění nepřesvědčivě a nadto nebyla vztažena ke všem podstatným okolnostem případu. Dané rozhodnutí tak nemohlo obstát a nezbylo než jej postupem podle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu zrušit.
13. Před vynesením daného rozhodnutí šel soud prvního stupně nad rámec původního dokazování provedením doplňujících výslechů V. [redacted] B. [redacted] a [redacted] D. [redacted] T. [redacted] slyšením osmi osob přítomných u exekuční dražby daných nemovitostí v obci [redacted], a to [redacted] L. [redacted] H. [redacted] M. [redacted] Š. [redacted] T. [redacted] Č. [redacted] I. [redacted] T. [redacted] R. [redacted] S. [redacted] J. [redacted] P. [redacted], [redacted] A. [redacted] K. [redacted] a [redacted] P. [redacted] C. [redacted], umožněním svědectví M. [redacted] H. [redacted] a provedením důkazu několika nově opatřenými listinami, mezi nimi písemnými poznámkami [redacted] P. [redacted] Č. [redacted] k průběhu dané exekuční dražby a originálem protokolu o ní. Na druhé straně nevyhověl návrhu na doplnění dokazování výslechem tří svědků, konkrétně exekučního soudce [redacted] Z. [redacted] K. [redacted], V. [redacted] B. [redacted] mladšího a manželky V. [redacted] B. [redacted] staršího M. [redacted] B. [redacted], a to s konstatováním, že by šlo o zcela okrajová svědectví nezpůsobilá zvrátit dosavadní skutková zjištění, ačkoliv se měli vyjádřit k tomu, co podle něj zůstalo neobjasněné nebo sporné. Stejně tak rozporně vyznělo to, že nevyzval k vydání dokumentace a poznámek k průběhu exekuční dražby daných nemovitostí [redacted] A. [redacted] K. [redacted], právního zástupce J. [redacted] P. [redacted], zatímco obdobnou dokumentaci a poznámky [redacted] P. [redacted] Č. [redacted], zástupce [redacted] L. [redacted] F. [redacted] na dané dražbě, shledal zásadními. Nadto, nevyšlechl M. [redacted] Š. [redacted], někdejšího společníka J. [redacted] P. [redacted], jenž podle něj měl být rovněž přítomen na dané exekuční dražbě, a spokojil se s přehledem dražebních jistin složených dražiteli, kteří se zapojili do této

dražby, předloženým exekutorem [REDACTED] D [REDACTED] T [REDACTED] aniž by opatřil úplný výpis z příslušného bankovního účtu tohoto exekutora.

14. Soud prvního stupně shledal v části daného usnesení – v pořadí třetího vyneseno v této věci – věnované hodnocení důkazů, že účastníci dražby, kteří se mezi sebou neznali, nepoukázali na žádnou skutečnost, která by svědčila pro předem dohodnutou dražbu s předem známým výsledkem. Ve skutečnosti se však k ní ve svých výpovědích v konkrétech vyjádřili pouze J [REDACTED] P [REDACTED] jeho právní zástupce [REDACTED] A [REDACTED] K [REDACTED] a [REDACTED] P [REDACTED] Č [REDACTED], který na ní zastupoval [REDACTED] I [REDACTED] F [REDACTED] zatímco všichni ostatní dražitelé – [REDACTED] I [REDACTED] H [REDACTED] M [REDACTED] Š [REDACTED] T [REDACTED] Č [REDACTED] T [REDACTED] T [REDACTED] a R [REDACTED] S [REDACTED] – vypovídali velice vyhýbavě a neurčitě, částečně vzájemně rozporně, a to s tím, že si k ní vybavují jen velice málo nebo vůbec nic. Soud prvního stupně přitom konstatoval, že „výpovědi svědků J [REDACTED] P [REDACTED] a [REDACTED] A [REDACTED] K [REDACTED] vnesli do dokazování naprostý chaos, když svorně v podrobnostech popsali svou účast na dané dražbě, avšak nedokázali vysvětlit, z jakého důvodu nebyl J [REDACTED] P [REDACTED] uveden v dražebním protokolu jako jeden z dražitelů a proč nefiguroval v přehledu složitelů dražební jistiny předloženém [REDACTED] D [REDACTED] T [REDACTED] mezi těmi, kdo takovou jistinu složili“. Soud prvního stupně se v tomto ohledu přiklonil k svědectví [REDACTED] P [REDACTED] Č [REDACTED] zástupce [REDACTED] I [REDACTED] F [REDACTED] na dané dražbě, jenž je s ním spojen též ekonomickými zájmy, který potvrdil přítomnost J [REDACTED] P [REDACTED] při dané dražbě, ovšem ne v pozici dražitele. Soud prvního stupně tak učinil s argumentem, že tato jeho výpověď a jím předložené poznámky o průběhu dané exekuční dražby korespondovaly s dokumentací předloženou exekutorem [REDACTED] D [REDACTED] T [REDACTED] včetně té obsažené v jeho exekutorském spisu. Jím ručně psané písemné poznámky – obsahující údaje o jednotlivých příhozech až do nejvyššího 29 030 000 Kč, kterým [REDACTED] I [REDACTED] F [REDACTED] dražbu vyhrál – přitom označil za doklad zvyšující jeho věrohodnost, neboť byly naprosto shodné s rekapitulací příhozů založených v exekučním spise a nezahrnovaly žádný záznam, z něhož by bylo možné usoudit na to, že cena vydražených pozemků měla být předem známa. Státnímu zástupci v této souvislosti vytknul, že neobjasnil důvody zadání znaleckého posudku k ocenění daných nemovitostí prodaných v uvedené dražbě znalecké kanceláři Dušek s.r.o. a že „ignoroval fakt, že za dané pozemky byla v dražbě uhrazena adekvátní protihodnota, odpovídající znaleckému odhadu znalecké kanceláře A-Consult s.r.o.“ Sám přitom nijak nerozvedl z jakého důvodu považoval za směrodatný tento odhad a za neobhájitelné ocenění daných nemovitostí znaleckou kanceláří Dušek s.r.o. na částku 64.000.000 Kč, odpovídající částkám, na níž byly ohodnoceny hned dvěma znalci na žádost [REDACTED] P [REDACTED] S [REDACTED] v období krátce předcházejícím dané dražbě. Nové svědectví M [REDACTED] H [REDACTED] pak vyhodnotil jako krajně nevěrohodné, a to s poukazem na to, že tento svědek – na rozdíl od ostatních slyšených osob – si pamatoval téměř po dvaceti letech řadu detailů, včetně těch týkajících se schůzky v pizzerii [REDACTED] s V [REDACTED] B [REDACTED] P [REDACTED] S [REDACTED] a [REDACTED] L [REDACTED] F [REDACTED] na níž mělo dojít k dohodě o dražbě daných nemovitostí mezi posledně uvedenými, a to přesto, že na tuto schůzku nešel jako zájemce o danou dražbu, ale chtěl řešit s [REDACTED] I [REDACTED] F [REDACTED] otázky zajištění reklamy pro automobilové závody. [REDACTED] I [REDACTED] F [REDACTED] přitom připustil, že s ním mohl jednat o takové reklamě, i to, že daná schůzka se patrně uskutečnila a že na ní mohl projevit zájem o účast na dražbě daných nemovitostí, avšak vyloučil, že by ohledně ní došlo k jakékoliv dohodě mezi ním a [REDACTED] P [REDACTED] S [REDACTED]. Ten se k dané záležitosti vůbec nevyjádřil, ale k dispozici bylo svědectví V [REDACTED] B [REDACTED] jenž se k ní v průběhu řízení vyjádřil podrobně ve svých výpovědích hned několikrát a vždy shodně. Daná dohoda podle něj měla spočívat v ujednání o tom, že [REDACTED] I [REDACTED] F [REDACTED] vydraží dané nemovitosti v [REDACTED] patřící [REDACTED] P [REDACTED] S [REDACTED] v exekuční dražbě za předem danou částku 29 až 30 milionů korun, což měla být přibližně polovina její tržní hodnoty, a současně sám nebo prostřednictvím jiné osoby koupí pohledávku, pro kterou byla nařízena uvedená dražba, aby se mu částka, za kterou dané pozemky získá, mohla vrátit zpět. Fakticky tak měl do dané operace investovat částku kolem 20 milionů korun, která měla být uhrazena za

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

uvedenou – fiktivní – pohledávku na předem určené bankovní účty v Lichtenštejnsku a získat měl dané pozemky v podstatně vyšší hodnotě a P S měl dané pozemky vyvést ze svého majetku zajištěného ve prospěch poškozených klientů společnosti a transformovat je do jiné hodnoty, konkrétně do oněch finančních prostředků uhrazených za uvedenou fiktivní pohledávku. V pozadí celé operace měli stát právníci P S M I a S, spolužáci exekutora D I z právnické fakulty a jeho kamarádi. V trestním řízení vedeném proti I F byl v daném jednání spatřován podíl na poškození věřitelů I S vyvedením daných nemovitostí z jeho majetku a pomoc k maření výkonu rozhodnutí státního zástupce o zajištění daných nemovitostí ve prospěch klientů společnosti poškozených podvodem P S na nich. Pro případ prokázání tohoto jednání bylo možné spatřovat v daných nemovitostech – ale i v částkách poukázaných na uvedené lichtenštejnské bankovní účty – výnos z takové trestné činnosti, ať už P S nebo L F a D T. Soud prvního stupně v napadeném usnesení konstatoval na adresu svědectví V B že „působilo věrohodně, avšak zůstalo v procesu dokazování osamoceno a bylo vyvráceno výpověďmi ostatních účastníků dražby“. V podstatě o tento hodnotící závěr – nijak blíže nerozvedený a nepodložený – soud prvního stupně po skutkové stránce opřel výrok napadeného usnesení o zamítnutí návrhu na zabránění daných nemovitostí. Dané tvrzení však zjevně neodpovídalo skutečnosti, a to už proto, že svědectví V B o uvedených skutečnostech nezůstalo v procesu dokazování osamoceno, neboť plně ve shodě s ním je popsal svědek M H. Soud prvního stupně navíc nijak neobjasnil jak je mohly vyvrátit výpovědi „ostatních účastníků dražby“, když ani jeden z nich neměl být účasten uvedené schůzky, na níž mělo dojít k dané dohodě. Ve skutečnosti ve věci stály proti sobě dvě skutkové verze, a to skutková verze V B a skutková verze L F. Ve shodě se skutkovou verzí V B vyznělo svědectví M H podané po citovaném rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, přičemž uskutečnění kroků, které měly být součástí uvedené dohody mezi P S a I F, bylo v procesu dokazování doloženo opatřeními listinnými důkazy. To také soud prvního stupně shledal již v prvním a druhém usnesení vyneseném v této trestní věci, když uzavřel, že důkazně doložená geneze kroků organizovaných I S – tehdy nepravomocně odsouzeným za podvod na klientech – vyvrcholila dražbou dne 1. prosince 2005 a měla zajistit vyvedení majetku zajištěného pro alespoň částečné uspokojení pohledávek poškozených klientů. Za dané situace šlo o posouzení toho, zda byl L zapojen od určité chvíle do dané operace s vědomím všech rozhodných skutečností, tedy fakticky zda jednal na základě dohody s P S kterou popsal V B a o níž nově svědčil též M H.

15. Shromážděnými listinnými důkazy byly zmapovány následující výchozí skutkové okolnosti: Dané nemovitosti v obci byly původně v majetku a po určitou dobu byla část z nich zatížena restitučními spory. P S o ně projevil zájem v roce 1991 a jejich převod do jeho majetku byl završen dne 14. května 1999 povolením vkladu jeho vlastnického práva k nim do katastru nemovitostí Katastrálním úřadem v . Stalo se tak rozhodnutím tohoto úřadu č.j. . V té době již měl jejich část i s objekty na nich stojícími pronajaté J P, jenž na nich provozoval za to spolu se zámeckým hotelem . Již dne 13. června 1991 získal P S od Komerční banky a.s. na základě úvěrové smlouvy reg. č. úvěr ve výši 17.000.000 Kč na rekonstrukci rekreačního areálu s konečnou splatností dne 25. května 1995. Dne 2. května 1995 smluvně převzala závazek P S z tohoto titulu jím ovládaná společnost Komerční banka a.s. s tím vyslovila souhlas dne 29. června 1995. Dne 24. června 1998 Krajský obchodní soud v Praze prohlásil pod č.j. na majetek

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

společnosti [redacted] a.s. konkurz a do něj dne 21. července 1998 Komerční banka a.s. přihlásila pohledávky ve výši 273.000.000. Kč, mezi nimi i pohledávku z titulu uvedené úvěrové smlouvy. Krátce na to – dne 3. listopadu 1998 – byl prohlášen konkurz také na majetek další společnosti ovládané [redacted] P [redacted] S [redacted], a to společnosti [redacted] pod jejíž hlavičkou nabízel projekt výstavby levných rodinných domů na různých místech v okolí Prahy, a klienti této společnosti na něj začali podávat trestní oznámení pro podvod na nich. Dne 23. listopadu 1998 postoupila Komerční banka a.s. pohledávku z uvedené úvěrové smlouvy společnosti [redacted] rovněž ovládané [redacted] P [redacted] S [redacted]. Ten pak dne 17. srpna 1999 notářským zápisem [redacted] a [redacted] sepsaným notářem JUDr. Miloslavem Jindřichem, uznal svůj dluh ve výši 14.200.000 Kč vůči této společnosti se splatností do 17. srpna 2000, a současně k zajištění tohoto závazku dal do zástavy soubor daných nemovitostí v obci [redacted]. V té souvislosti si v listopadu roku 1999 nechal dané nemovitosti ocenit dvěma znaleckými posudky, přičemž znaleckým posudkem Marcela Kurhajce byla jejich tržní hodnota stanovena na částku 60.500.000 Kč a znaleckým posudkem Dagmar Lojkové na částku 61.320.000 Kč. Jako majetek v této hodnotě byly také vloženy do základního jmění společnosti Unterreality a.s. Dne 21. prosince 1999 bylo v tzv. kauze [redacted] zahájeno trestní stíhání [redacted] P [redacted] S [redacted] pro podvod, které skončilo odsuzujícím rozsudkem Městského soudu v Praze sp. zn. [redacted] ze dne 19. února 2004, potvrzeným rozhodnutím Vrchního soudu v Praze sp. zn. [redacted] ze dne 6. června 2006. V průběhu trestního řízení v této trestní věci došlo usnesením státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze č.j. [redacted] ze dne 14. června 2000 k zajištění majetku [redacted] P [redacted] S [redacted] za účelem uspokojení poškozených klientů společnosti [redacted] a tomuto bylo v procesním postavení obviněného zakázáno s tímto zajištěným majetkem – jehož podstatnou část tvořily dané nemovitosti v [redacted] – nakládat. Do soudního stadia se řízení v této trestní věci dostalo podáním obžaloby v měsíci září roku 2001. V mezidobí došlo k částečnému uspokojení přihlášených pohledávek vůči úpadci [redacted] v jehož rámci získala společnost [redacted] 1.300.000 Kč. Na základě smluv datovaných dny 27. března 2002 a 26. dubna 2002 byla pohledávka z titulu uvedené úvěrové smlouvy z roku 1991 společností [redacted] postoupena společnosti [redacted] za níž jednali právníci [redacted] P [redacted] S [redacted] a [redacted] M [redacted]. [redacted] a [redacted] Š [redacted] bývalí spolužáci exekutora [redacted] D [redacted] T [redacted]. Ten je ve své výpovědi zařadil mezi své dlouholeté kamarády. Postupitel [redacted] přitom prohlásil, že v souladu s notářským zápisem [redacted] ze dne 17. srpna 1999, sepsaným JUDr. Miloslavem Jindřichem, je majitelem pohledávky za [redacted] P [redacted] S [redacted] v celkové výši 14.200.000. Kč. V měsíci září roku 2002 začalo hlavní líčení u Městského soudu v Praze v tzv. kauze [redacted] proti [redacted] P [redacted] S [redacted] a spol. a v listopadu téhož roku – konkrétně dne 11. listopadu 2002 – sepsal JUDr. Míchál Voříšek notářský zápis [redacted] který zachytil průběh úkonu, jehož podstatou bylo uznání dluhu z titulu uvedené úvěrové smlouvy s Komerční bankou a.s. z roku 1991 [redacted] P [redacted] S [redacted] a jeho dohoda se společností [redacted] o splnění její pohledávky z tohoto titulu vůči němu se svolením k vykonatelnosti. Účastníci tohoto úkonu přitom prohlásili, že dne 17. srpna 1999 [redacted] P [redacted] S [redacted] a společnost [redacted] mezi sebou uzavřeli ve formě notářského zápisu dohodu, v níž [redacted] P [redacted] S [redacted] uznal svůj závazek ve výši 14.200.000 Kč z titulu úvěrové smlouvy uzavřené mezi ním a Komerční bankou a.s. dne 13. června 1991 a zavázal se uhradit též sjednaný úrok z dlužné částky, stejně jako to, že pohledávka z daného titulu v mezidobí přešla ze společnosti [redacted] na společnost [redacted]. Dne 12. června 2003 byl Exekutorskému úřadu [redacted] D [redacted] I [redacted] doručen návrh na nařízení exekuce ve věci oprávněné společnosti [redacted] zastoupené [redacted] J [redacted] Š [redacted] vůči povinnému [redacted] P [redacted] S [redacted]. Tvzeným exekučním titulem byl notářský zápis JUDr. Miloslava Jindřicha [redacted] ze dne 17. srpna 1999 a notářský zápis JUDr. Míchala Voříška [redacted] ze dne 11. listopadu 2002. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. [redacted] ze dne 25. července 2003 byla nařízena exekuce za účelem uspokojení uvedené pohledávky společnosti [redacted] vůči [redacted] P [redacted] S [redacted] na základě těchto notářských zápisů. Obvodní soud pro Prahu 1 – resp.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

rozhodující soudce – nebyl informován o zajištění majetku [redacted] I [redacted] S [redacted] – včetně mu patřících nemovitostí v obci [redacted] – ve prospěch poškozených klientů společnosti [redacted]. V období mezi vyhlášením odsuzujícího rozsudku Městského soudu v Praze v uvedené trestní věci [redacted] P [redacted] S [redacted] vedené pod sp. zn. [redacted] a vyhlášením rozhodnutí Vrchního soudu v Praze v ní – konkrétně dne 30. září 2004 – byla uzavřena mezi společnostmi [redacted] a [redacted] – první jednající [redacted] J [redacted] S [redacted] a druhá jednající A [redacted] J [redacted] W [redacted] – smlouva o postoupení uvedené pohledávky společnosti [redacted] za [redacted] P [redacted] S [redacted] dne 5. května 2005. Obvodní soud pro Prahu 1 usnesením sp. zn. [redacted] – pravomocným dne 22. června 2005 – povolil, aby do exekučního řízení místo oprávněného [redacted] vystoupila společnost [redacted] a dne 20. června 2005 vydal exekutor [redacted] D [redacted] T [redacted] usnesení sp. zn. [redacted] jímž nařídil exekuční dražbu daných nemovitostí [redacted] P [redacted] S [redacted] v obci [redacted] k uspokojení pohledávky společnosti [redacted] ve výši 22.345.924,40 Kč plus příslušenství a k pokrytí nákladů exekuce. Soudní exekutor stanovil pro účely exekuce cenu daných nemovitostí na částku 10.000.000 Kč, po odečtení závazků k nim se vázících na částku 7.600.000 Kč. Odkázal přitom na znalecký posudek Ing. Artura Riese ze dne 19. května 2004, ačkoliv již v roce 1999, tedy šest let před dražbou, si [redacted] P [redacted] S [redacted] nechal tytéž pozemky ocenit dvěma znaleckými posudky, které stanovily jejich tržní hodnotu na částku převyšující 60.000.000 Kč. Stejně tak v dražební vyhláše ze dne 17. října 2005 byla cena dražených nemovitostí určena na částku 7.600.000 Kč a nejnižší podání bylo stanoveno na 5.067.000 Kč. Dražba proběhla na Obecním úřadě [redacted] dne 1. prosince 2005. Vedle dalších dražitelů se do ní přihlásil též [redacted] L [redacted] F [redacted] za nějž na základě speciální plné moci jednal [redacted] P [redacted] Č [redacted]. Podle protokolu o této dražbě byli dalšími dražiteli 1. společnost [redacted] zastoupená [redacted] L [redacted] H [redacted], 2. společnost [redacted] zastoupená T [redacted] C [redacted], 3. R [redacted] S [redacted], 4. společnost [redacted] zastoupená L [redacted] I [redacted], a 5. M [redacted] S [redacted] zastoupen M [redacted] B [redacted] a exekutor [redacted] D [redacted] T [redacted] udělil příklep [redacted] I [redacted] F [redacted] jako vydražiteli, když tento učinil nejvyšší podání, a to ve výši 29.030.000 Kč. Této dražbě dne 8. listopadu 2005 předcházelo uzavření smlouvy o postoupení pohledávky za [redacted] P [redacted] S [redacted] jako dlužníkem vyplývající z úvěru ze dne 13. června 1991 ve výši 22.345.921 Kč s příslušenstvím mezi postupitelem – společností [redacted] jednající [redacted] [redacted] jehož podpis na ní byl ověřen dne 18. listopadu 2008 – a postupníkem – společností [redacted], ovládanou [redacted] L [redacted] F [redacted] jednající jednatelkou D [redacted] P [redacted] nyní F [redacted], současnou manželkou [redacted] L [redacted] F [redacted]. Dohledána byla též další verze této smlouvy datovaná dnem 15. listopadu 2005 stejného obsahu, avšak s nižší cenou za postoupení dané pohledávky v celkové výši 35.500.000 Kč. D [redacted] F [redacted] dříve P [redacted] dne 25. listopadu 2005 oznámila exekutorovi [redacted] D [redacted] T [redacted] že společnost [redacted] je podle uvedené smlouvy novým nabyvatelem pohledávky z titulu uvedené úvěrové smlouvy proti [redacted] P [redacted] S [redacted], a to s tím, aby této společnosti byla uhrazena z výtěžku dražby daných nemovitostí v obci [redacted]jistina této pohledávky a její příslušenství v částce 40.851.743 Kč. Dne 14. prosince 2005 [redacted] P [redacted] S [redacted] [redacted] L [redacted] F [redacted] protokolárně předal jako novému nabyvateli dané nemovitosti v [redacted] a [redacted] L [redacted] F [redacted] byl jako jejich vlastník zapsán do katastru nemovitostí dne 20. února 2006 poté co dne 6. února 2006 doplatil nejvyšší podání ve výši 29.030.000 Kč. Mezi tím – dne 4. ledna 2006 – společnost [redacted] poukázala ze dvou různých účtů vedených u ČSOB a.s. společnosti [redacted] na dva její bankovní účty vedené u LGT Bank v Lichtenštejnsku za postoupení pohledávky za dlužníkem [redacted] P [redacted] S [redacted] z titulu uvedené úvěrové smlouvy s Komerční bankou a.s. částky ve výši 6.500.000 Kč a 12.000.000 Kč, a toto doložila exekutorovi [redacted] D [redacted] T [redacted] s tím, že zbytek sjednané úplaty za postoupení dané pohledávky uhradí do deseti dnů od doložení pravomocného usnesení o rozvrhu rozdělované podstaty z prodeje daných nemovitostí v [redacted]. Exekutor [redacted] D [redacted] T [redacted] neuhradil z výtěžku exekuční dražby daných nemovitostí v [redacted] společnosti [redacted] žádnou částku díky zásahu Policie ČR. Inkasovanou částku 29.030.000 Kč

následně převedl insolvenčnímu správci majetku P S E F P S byl dne 8. září 2006 dodán do výkonu dvanáctiletého trestu odnětí svobody uloženého mu za podvod na stovkách klientů společnosti dne 7. října 2008 bylo s ním u Městského soudu v Praze zahájeno pod sp. zn. insolvenční řízení, dne 23. dubna 2009 v něm byl zjištěn jeho úpadek a na jeho majetek byl prohlášen konkurz a dne 24. dubna 2009 byla do soupisu jeho majetkové podstaty insolvenčním správcem E F zahrnuta částka 29.030.000 Kč, kterou zaplatil za vydražené nemovitosti v obci I F Dne 22. května 2009 tento přihlásil prostřednictvím své manželky D F do konkurzu na majetek P S pohledávku společnosti za ním mající původ v úvěrové smlouvě s Komerční bankou a.s. číslo ze dne 13. června 1991 ve výši 45.165.321 Kč. Tuto pohledávku insolvenční správce E F popřel a v návaznosti na to vedené incidenční řízení vyústilo posléze do vynesení rozsudku Vrchního soudu v Praze č.j. dne 12. srpna 2018, jímž bylo určeno, že tato pohledávka za P S neexistuje a že tento jí nemohl prohlášením ze dne 17. srpna 1999 účinně uznat, neboť tehdy již nebyl dlužníkem Komerční banky a.s. z titulu uvedené úvěrové smlouvy. Dovolání proti tomuto rozsudku bylo Nejvyšším soudem ČR odmítnuto rozsudkem č.j. 29 Cdo 591/2019-255 ze dne 29. dubna 2021. Exekuční dražba daných nemovitostí v patřících původně P S byla tedy provedena v rozporu s § 268 odst. 1 písm. b) tehdy platného občanského soudního řádu pro uspokojení oné neexistující pohledávky. Dne 11. července 2011 došlo k opětovnému zajištění daných nemovitostí v obci usnesením policejního orgánu Policie ČR č.j. ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. ze dne 15. prosince 2011 a s usnesením Vrchního soudu v Praze sp. zn. ze dne 13. prosince 2012, tentokrát v trestní věci Jeho ústavní stížnost proti těmto rozhodnutím byla jako nedůvodná odmítnuta usnesením Ústavního soudu ČR sp. zn. II. ÚS 3548/12 ze dne 27. června 2013. Pokud by došlo k zabránění daných nemovitostí v obci bylo by možné z výtěžku jejich prodeje poměrně odškodnit poškozené klienty společnosti – ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp.zn. – podle zákona č. 59/2017 Sb. o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení.

16. K podstatě celé operace ústící do dražby daných nemovitostí v obci původně patřících P S a do jejich získání I F jejíž součástí mělo být to, co bylo kladeno za vinu L F se vyjádřil především svědek V B Jím uváděné skutečnosti vážící se k průběhu schůzky konané počátkem listopadu roku 2005, přibližně měsíc před uvedenou exekuční dražbou, potvrdil svědek M H Z ostatních provedených důkazů – zvláště pak z důkazů listinné povahy – bylo možné usoudit na to, že fakticky bylo postupováno podle toho co podle obou jmenovaných bylo počátkem listopadu roku 2005 dohodnuto mezi P S a jeho právníky na jedné straně a I F na druhé straně. Pro tento závěr svědčila předně geneze postupování pohledávky za P S z titulu úvěru jím čerpaného v roce 1991 od Komerční banky a.s. Z ní totiž vyplynulo, že P S již nebyl v inkriminované době dlužníkem z daného úvěrového vztahu. Přitom uplatněním dané pohledávky – ve finále postoupené společnosti jejíž jedinou jednatelkou a společnicí je manželka I F D F dříve P – byl podložen návrh exekuce na majetek P S a zpeněžení daných nemovitostí v exekuční dražbě provedené počátkem prosince roku 2005. To, zda byl P S v inkriminované době dlužníkem z daného úvěrového vztahu, za této situace nepochybně bylo zásadní pro posouzení toho, zda bylo možné vést exekuci na jeho majetek, a pro posouzení její zákonnosti, stejně jako pro posouzení toho, zda – a případně kdo –

profitoval z dané operace ústící do exekuční dražby uvedených pozemků v [redacted]. Geneze kroků organizovaných tehdy nepravomocně odsouzeným [redacted] P. [redacted] S. [redacted], která vyvrcholila právě exekuční dražbou daných pozemků v [redacted] konaňou dne 1. prosince 2005, nadto svědčila o tom, že dané kroky měly zajistit vyvedení nejhodnotnější části majetku zajištěného v trestním řízení pro uspokojení pohledávek poškozených klientů společnosti [redacted] a jeho transformaci na jiné majetkové hodnoty mimo dosahu těchto poškozených. V projednávané trestní věci přítom byl [redacted] L. [redacted] F. [redacted] postaven před soud – mimo jiné – pro podíl na poškození věřitelů [redacted] P. [redacted] S. [redacted] vyvedením daných nemovitostí z jeho majetku a pro pomoc k trestnému činu [redacted] D. [redacted] T. [redacted] spočívajícímu v maření výkonu rozhodnutí státního zástupce o zajištění uvedených nemovitostí v [redacted] patřících původně [redacted] P. [redacted] S. [redacted] jejich prodejem v dané exekuční dražbě. Soud prvního stupně v tomto kontextu shledal v prvním usnesení vynesném v této trestní věci k návrhu státního zástupce na zabránění daných nemovitostí – ve svém usnesení č.j. [redacted] ze dne 17. dubna 2018 – že nebyly prokázány žádné pletichy spojené s touto dražbou ani předchozí domluva na vyvolávací ceně a zločinné spolčení [redacted] P. [redacted] S. [redacted] exekučního soudce, exekutora [redacted] D. [redacted] T. [redacted] a účastníků dané dražby, včetně [redacted] L. [redacted] F. [redacted] aniž by jakkoliv rozvedl, na základě čeho to shledal. V druhém usnesení vynesném v této trestní věci k návrhu státního zástupce – v usnesení č.j. [redacted] ze dne 23. října 2018 – konstatoval, že sled doložených kroků [redacted] P. [redacted] S. [redacted] ústících do exekuční dražby daných nemovitostí v obci [redacted] svědčí pro závěr, že je činil s cílem vyvést dané nemovitosti ze svého majetku a transformovat je do jiných majetkových hodnot, k nimž by mu zůstal přístup. Současně shledal, že [redacted] P. [redacted] S. [redacted] mohl část finančních prostředků vylákaných na klientech společnosti [redacted] investovat do daných nemovitostí v [redacted] a že operace ústící do dané exekuční dražby těchto nemovitostí mohla být činěna v zájmu legalizace výnosů z trestné činnosti spáchané na klientech společnosti [redacted]. Zároveň však konstatoval – bez jakéhokoliv bližšího rozvedení – že tato skutečnost nebyla jednoznačně prokázána a že stejně tak nebylo jednoznačně prokázáno, že [redacted] L. [redacted] F. [redacted] jednal s vědomím toho s jakým cílem podnikl [redacted] I. [redacted] S. [redacted] kroky ústící do exekuční dražby daných nemovitostí v obci [redacted] a že se s [redacted] P. [redacted] S. [redacted] dohodl na svém zapojení do dané operace. Za nevěrohodné – a nedostatečně podložené – přitom označil svědectví V. [redacted] B. [redacted] o této dohodě. V třetím usnesení vynesném v této trestní věci k návrhu státního zástupce na zabránění daných věcí naopak shledal svědectví V. [redacted] B. [redacted] věrohodným, ovšem ani tentokrát z něj nevyšel s argumentem – nijak blíže nerozvedeným – že zůstalo v procesu dokazování osamoceno, když pominul s ním korespondující svědectví M. [redacted] H. [redacted] které označil za nevěrohodné, stejně jako listinnými důkazy doložené kroky spojené s exekuční dražbou daných nemovitostí v obci [redacted] s postupováním fiktivní pohledávky, pro jejíž vymožení se konala, a s finančními transfery v té souvislosti realizovanými a připravenými. V řízení předcházejícím vynesení daného usnesení opomenul provést některé – výše uvedené – důkazy nově navržené státním zástupcem, které mohly přispět k objasnění rozhodných skutkových okolností případu, a v daném usnesení nezhodnotil provedené důkazy jednotlivě a v jejich vzájemných souvislostech, jak mu ukládalo ustanovení § 2 odst. 5 a 6 trestního řádu. To fakticky vedlo k nepřezkoumatelnosti daného usnesení v této části. To vedle Městský soud v Praze k jeho zrušení postupem podle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu.

17. Na soudu prvního stupně bylo, aby v dalším řízení v potřebném rozsahu doplnil dokazování a náležitě vyhodnotil všechny provedené důkazy vztahující se k věci, aby důsledně shrnul učiněná skutková zjištění, aby na základě toho v naznačeném směru zhodnotil, zda bylo v souvislosti s nakládáním s danými zajištěnými nemovitostmi v obci [redacted] postupováno způsobem naplňujícím znaky určitého trestného činu, případně kdo s nimi takto nakládal, a zda [redacted] I. [redacted] F. [redacted] při jejich získávání jednal v dobré nebo zlé vůli, a aby poté znovu rozhodl o návrhu státního zástupce na zabránění daných nemovitostí a toto své rozhodnutí náležitě odůvodnil, se zohledněním všech skutečností, na něž poukázal Nejvyšší soud ČR ve svém rozhodnutí vynesném v této trestní věci.

18. Soud prvního stupně se v pokračujícím řízení vyvaroval výše uvedeným pochybením a doplnil z podnětu státního zástupce dokazování ve věci o nová svědectví několika osob a o nově opatřené listinné důkazy. V nyní napadeném – nově vydaném – usnesení správně shledal nezbytným vyřešit jako předběžnou otázku to, zda v posuzovaném případě došlo k trestněprávně postižitelnému činu někým, koho nelze stíhat a odsoudit, zda dané nemovitosti byly výnosem z konkrétního trestného činu a zda se [REDACTED] L [REDACTED] F [REDACTED] zapojil do machinací s nimi, resp. zda při jejich získávání jednal v dobré nebo zlé víře. Shledal přitom, že provedeným dokazováním bylo prokázáno, že se v posuzovaném případě [REDACTED] P [REDACTED] S [REDACTED] dopustil trestného činu poškozování věřitele a [REDACTED] D [REDACTED] T [REDACTED] trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí, že ani jeden z nich nemohl být pro skutky takto kvalifikované kvůli promlčení trestního stíhání postaven před soud, že [REDACTED] L [REDACTED] F [REDACTED] cíleně napomohl k spáchání těchto trestných činů, resp. se na nich podílel jako pomocník, že dané nemovitosti figurující v tomto případě byly výnosem z trestné činnosti [REDACTED] P [REDACTED] S [REDACTED] a [REDACTED] D [REDACTED] T [REDACTED] a že [REDACTED] L [REDACTED] F [REDACTED] nabyl předmětné nemovitosti ve zlé víře.
19. Soudem prvního stupně učiněná skutková zjištění mají náležitou oporu v provedených důkazech. Soud prvního stupně na jejich základě důvodně dospěl k závěru, že iniciátorem a organizátorem celé operace, která je předmětem posuzování v tomto případě, byl [REDACTED] P [REDACTED] S [REDACTED] – v mezidobí odsouzený za rozsáhlý podvod na klientech společnosti [REDACTED] – který pomocí spřízněných osob od roku 1991 činil záměrné kroky, jejichž cílem bylo vyhnout se splacení bankovních úvěrů, včetně původního úvěru od Komerční banky a.s. Zpětným nezákonným uznáním svého závazku z titulu čerpání tohoto úvěru, který již v roce 1999 postoupil společnosti [REDACTED] zorganizováním zmanipulované dražby předmětných nemovitostí v obci [REDACTED] a uplatněním neexistující pohledávky společnosti [REDACTED] [REDACTED] docílil zcizení svého jediného hodnotného majetku a dostal ho z dosahu poškozených klientů společnosti [REDACTED]. Učinil tak způsobem, jímž současně finanční ekvivalent části jeho hodnoty nechal pro sebe deponovat na několik lichtenštejnských bankovních účtů.
20. Dané nemovitosti – pozemky v katastru obce [REDACTED] – byli [REDACTED] P [REDACTED] S [REDACTED] nejprve užívány na základě hospodářské smlouvy o převodu nemovitostí ze dne 26. září 1991, na jejímž základě se měla jejich nabyvatelem stát společnost [REDACTED]. Tato smlouva však nebyla vložena do katastru nemovitostí, takže k převodu vlastnického práva k daným pozemkům došlo až na základě kupní smlouvy uzavřené notářským zápisem ze dne 13. ledna 1999, ovšem s tím, že vlastníkem daných pozemků se stal [REDACTED] P [REDACTED] S [REDACTED] jako fyzická osoba. Zda – eventuelně kdy – došlo k úhradě smluvené kupní ceny 11.427.919 Kč původnímu majiteli, tedy družstvu [REDACTED] nebylo zjištěno. V mezidobí – 7. září 1993 – byla [REDACTED] P [REDACTED] S [REDACTED] založena obchodní společnost [REDACTED]. Smlouvy, ze kterých vznikly nesplacené pohledávky, byly klienty této společnosti uzavřeny v letech 1994 až 1997, přičemž následně – dne 3. listopadu 1998 – byl na tuto společnost prohlášen konkurs. S ohledem na zjištění učiněná k majetkovým poměrům [REDACTED] P [REDACTED] S [REDACTED] v inkriminovaném období bylo možné usoudit na to, že pokud jím byla uhrazena smluvně sjednaná kupní cena za dané pozemky v [REDACTED] tak na to použil – ať už zcela nebo zčásti – finanční prostředky podvodně vylákané od klientů společnosti [REDACTED]. Úhrada dané kupní ceny však nebyla zdokumentována a soud prvního stupně za dané situace důvodně shledal, že nebylo jednoznačně prokázáno, že na její úhradu byly použity uvedené finanční prostředky a že dané pozemky představují zprostředkovaný výtěžek [REDACTED] P [REDACTED] S [REDACTED] z uvedeného podvodu na klientech společnosti [REDACTED].
21. Do období, v němž činil [REDACTED] P [REDACTED] S [REDACTED] kroky směřující k získání uvedených pozemků v obci [REDACTED] současně získával finanční prostředky čerpáním úvěrů a převáděním závazků z toho

plynoucích na společnosti, které ovládal. Jedním z těchto úvěrů byl úvěr ve výši 17.000.000 Kč získaný od Komerční banky a.s. na základě úvěrové smlouvy ze dne 13. června 1991. Závazek [redacted] P [redacted] S [redacted] k vrácení takto získaných finančních prostředků z této úvěrové smlouvy převzala jím ovládaná společnost [redacted]. Stalo se tak ke dni 9. února 1996 poté co souhlas s tímto krokem vyslovila dopisem ze dne 29. září 1995 Komerční banka a.s. Tato banka později pohledávku z uvedené úvěrové smlouvy přihlásila do konkursu vedeného na majetek společnosti [redacted] a v jeho průběhu ji 23. listopadu 1998 postoupila společnosti [redacted]. Původní dlužník z dané úvěrové smlouvy [redacted] P [redacted] S [redacted] pak formou notářského zápisu ze dne 17. srpna 1999 prohlásil, že k převzetí jeho závazku z dané úvěrové smlouvy nikdy nedošlo, a uznal, že společnost [redacted] má tuto pohledávku vůči němu, přičemž se s ní dohodl na zřízení zástavního práva k zajištění této pohledávky a svolil k vykonatelnosti notářského zápisu. V rozvrhovém usnesení č.j. [redacted] ze dne 29. prosince 2000 obdržela společnost [redacted] na uspokojení pohledávky, jíž jí postoupila Komerční banka a.s., v konkursu vedeném na majetek společnosti [redacted] částku 1.306.430,10 Kč. Pokud [redacted] P [redacted] S [redacted] následně v notářských zápisech sp. zn. [redacted] tento dluh uznával jako svůj, nebyla tato uznání platná, neboť dluh byl již dříve převzat společností [redacted] a současně s tím došlo k navýšení základního jmění společnosti [redacted]. Ze stejného důvodu pak nemohla být platně uzavřena ani zástavní smlouva ze dne 17. srpna 1999 v rámci notářského zápisu sp.zn. [redacted] neboť dlužník – [redacted] P [redacted] S [redacted] – nemohl zastavovat nemovitosti k zajištění svého již neexistujícího dluhu. Uvedenými skutečnostmi soud prvního stupně – a stejně tak Vrchní soud v Praze v rozsudku sp.zn. [redacted] ze dne 12. července 2018 a Nejvyšší soud ČR v usnesení sp.zn. 29 Cdo 591/2019 ze dne 29. dubna 2021 – odůvodnil neexistenci pohledávky společnosti [redacted] vůči [redacted] P [redacted] S [redacted] z titulu onoho úvěru jím čerpaného od Komerční banky a.s. ve výši 45.165.321 Kč figurující v této trestní věci. Tato neexistující pohledávka a její postoupení mezi společnostmi [redacted] přitom bylo současně tvrzeným důvodem poukázání částek ve výši 6.500.000. Kč a 12.000.000 Kč společností [redacted] na dva účty společnosti [redacted] ovládané [redacted] P [redacted] S [redacted] vedené u [redacted] Bank v Lichtenštejnsku a důvodem exekuční dražby daných pozemků [redacted] P [redacted] S [redacted] v obci [redacted]. Daná exekuční dražba byla již z toho důvodu nezákonná, jak správně shledal soud prvního stupně. Byla totiž vedena pro neexistující pohledávku.

22. Soud prvního stupně důvodně posoudil danou exekuční dražbu jako nezákonnou také proto, že byla zmanipulována. Na její zmanipulování opodstatněně usoudil na základě vyhodnocení skutečností vyplývajících z dokumentace k ní se vztahující a z výpovědí slyšených osob. Současně přitom správně konfrontoval tyto skutečnosti se skutečnostmi vztahujícími se k zdokumentovaným krokům danou exekuční dražbu doprovázejících, jí předcházejících a po ní následujících. V tomto kontextu předně připomněl, že je vyloučeno, aby při legálně provedené dražbě byla předem jednoznačně určena konečná cena dražené věci, a přitom k tomu v posuzovaném případě došlo. Tuto skutečnost dosvědčil zejména svědek V [redacted] B [redacted]. Ten zároveň potvrdil, že [redacted] P [redacted] S [redacted] nabídl nejprve jemu a následně [redacted] I [redacted] F [redacted] odkup zástavní pohledávky, pro jejíž vymožení měla být vedena daná exekuční dražba a která měla vydražiteli zajistit vrácení peněz do ní vložených a jemu transformaci částí hodnoty oněch dražených pozemků na finanční prostředky. O těchto skutečnostech vypovídal již v přípravném řízení vedeném proti tehdy obviněnému [redacted] I [redacted] F [redacted] a následně při opakovaných výsleších v hlavním líčení v této trestní věci a v na ně navazujících veřejných zasedáních. Jím uváděné skutečnosti přitom plně korespondovaly s tím co vyplynulo z dalších provedených důkazů, zvláště pak těch listinných, vztahujících se ke krokům figurujícím v tomto případě, a to za situace, kdy o některých z nich fakticky nemohl vědět jinak než z komunikace s [redacted] P [redacted] S [redacted] a [redacted] F [redacted]. Za této situace nebyl důvod pro jakoukoliv

pochybnost o pravdivosti jeho výpovědi. To platilo tím spíše, že v průběhu řízení nevyšlo najevo nic co by ho mohlo vést k zkresení rozhodných skutkových okolností. Vypovídal vždy konzistentně, logicky, s [redacted] P [redacted] S [redacted] ani s [redacted] I [redacted] F [redacted], nebyl v nepřátelských ani konfliktních vztazích a neměl žádný důvod jim svou výpověď škodit. Jeho motivací bylo – jak připomněl soud prvního stupně – věc osvětlit, neboť mu teprve zpětně došlo, že nabídka [redacted] P [redacted] S [redacted] a jeho právníků nebyla právně čistá. Skutkový děj se přitom odehrál přesně podle „scénáře“ předem stanoveného [redacted] P [redacted] S [redacted], jak ho popsal ve svých výpovědích, aniž by sám byl jeho aktivním účastníkem. Ve shodě s ním se nadto k roli [redacted] P [redacted] S [redacted] a [redacted] I [redacted] F [redacted] v daném případě vyjádřil svědek M [redacted] H [redacted] jenž se přihlásil k tomu, že byl účastníkem schůzky, na níž o dané exekuční dražbě a krocích s ní spojených jmenovaní jednali. Ostatní slyšení svědci tato svědectví – svědectví V [redacted] B [redacted] a M [redacted] H [redacted] – nijak nevyvrátili. Naopak, ti z nich, kteří měli něco společné s danou exekuční dražbou, se ve svých výpovědích vzájemně popírali a k řadě skutečností se vyjadřovali rozporně. Rozpory v jejich výpovědích šly tak daleko, že se neshodli ani na tom, kdo se vlastně dané exekuční dražby zúčastnil, kdo tam byl v jaké pozici, kdo složil dražební jistotu, případně proč jí nesložil, a jak daná dražba proběhla. Soudní exekutor [redacted] D [redacted] T [redacted] nepřipustil žádnou účast na spolčení s [redacted] P [redacted] S [redacted] avšak nebylo možné přehlédnout, že sám nedokázal vysvětlit nesrovnalosti v dražební dokumentaci a jeho kamarády a spolužáky ze studií byli právníci [redacted] P [redacted] S [redacted] M [redacted] I [redacted] a [redacted] J [redacted] S [redacted] kteří byli zapojeni do uvedené – jím zorganizované – operace. Na to bylo možné usoudit z výše zmíněné dokumentace vztahující se k určitým krokům uskutečněným v rámci této operace i z výpovědí V [redacted] B [redacted] a M [redacted] H [redacted]. To vše umožnilo soudu prvního stupně učinit jednoznačný – a důkazně náležitě podložený – závěr, že daná exekuční dražba byla zinscenována a že její dražební listina byla podvrhem, který měl navenek dokladovat, že proběhla legálním způsobem, avšak fakticky bylo předem domluveno kdo a za jakých podmínek pozemky vydraží a k tomu co bylo domluveno také skutečně došlo. Oním vydražitelem – předem domluveným – přitom byl [redacted] I [redacted] F [redacted].

23. Celkově vzato soud prvního stupně důvodně vzal za jednoznačně prokázané, že [redacted] P [redacted] S [redacted] v průběhu svého trestního stíhání pro podvod na klientech společnosti [redacted] činil nelegální kroky směřující k tomu, aby část svého majetku v podobě pozemků v obci [redacted] zajištěných pro poškozené klienty této společnosti vyvedl z jejich dosahu a aby následně k tomuto majetku a k finančním prostředkům, do nichž byl částečně transformován, získal prostřednictvím spřízněných osob zpětně přístup. K tomu měla posloužit – a také posloužila – jím předem domluvená exekuční dražba daných pozemků v obci [redacted] předstíraná pohledávka vůči němu zakoupená společností [redacted] kterou vedla současná manželka [redacted] L [redacted] F [redacted]. Tato zástavní pohledávka byla uplatněna v exekučním řízení a následně i v insolvenčním řízení vůči [redacted] P [redacted] S [redacted] v němž nedošlo k jejímu vyplacení a tudíž k plnému naplnění konspiračního plánu [redacted] P [redacted] S [redacted] pouze díky jejímu popření insolvenčním správcem [redacted] E [redacted] F [redacted]. V zmanipulované exekuční dražbě však uvedené pozemky [redacted] L [redacted] F [redacted] získal. Stalo se tak přesně v intencích předchozí domluvy s ním. Ta skutečnost, že v době konání oné exekuční dražby byl v zahraničí a byl na ní zastoupen svým blízkým spolupracovníkem, na tom nemohla nic změnit. Tržní cena daných pozemků přitom byla minimálně o polovinu vyšší, než za kterou byly vydraženy, a blížila se odhadu znaleckého kanceláře Duška s.r.o., který jí stanovil na částku 64.000.000 Kč. Na to bylo možné usoudit nejen z toho, že závěry znaleckého posudku této znalecké kanceláře nic nezpochybnilo, ale i z toho, že také [redacted] P [redacted] S [redacted] nechal dané pozemky ocenit dvěma znaleckými posudky již šest let před danou dražbou, a znaleckým posudkem Marcela Kurhajce byla jejich tržní cena stanovena na částku 60.500.000 Kč a znaleckým posudkem Loreal Dagmar Lojkové na částku 61.320.000 Kč. Částku, kterou za ně [redacted] I [redacted] F [redacted] uhradil v oné exekuční dražbě,

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

se pokusil získat zpět – rovněž plně v souladu s tím co bylo předem domluveno – uplatněním uvedené předstírané pohledávky vůči P. S. v insolvenčním řízení s ním. Podle jeho požadavků rovněž zajistil uhrazení celkové částky 18.500.000 Kč na dva jím určené bankovní účty v Lichtenštejnsku.

24. Soud prvního stupně za daných okolností správně shledal, že dané jednání P. S. naplnilo všechny znaky trestného činu poškození věřitele podle § 256 někdejšího trestního zákona v jeho znění účinném do 31. prosince 2009 a podíl D. T. na zmanipulované exekuční dražbě vykázal znaky trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 2 písm. a) někdejšího trestního zákona v jeho znění účinném do 30. června 2006.
25. Zároveň soud prvního stupně důvodně dovedl, že současný majitel daných pozemků v L. F. napomohl k naplnění uvedeného zločinného plánu P. S. a aktivně přitom participoval na určitých krocích vedoucích k jeho naplnění, zvláště pak na vydražení daných pozemků v zmanipulované exekuční dražbě. Prokázáno nebylo, že byl seznámen se všemi podrobnostmi daného zločinného plánu P. S., ale důkazně bylo doloženo, že věděl o tom, že P. S. šlo o vyvedení daných pozemků z dosahu poškozených klientů společnosti v jejich prospěch byly v trestním řízení proti němu vedeném zajištěny, že chtěl současně docílit transformace části hodnoty těchto pozemků do finančních prostředků a tyto si nechat poukázat na určité bankovní účty v Lichtenštejnsku, že byla dohodnuta částka, za níž měly být dané pozemky vydraženy v exekuční dražbě, a že bude možné uplatnit odkoupenou pohledávku vůči němu v insolvenčním řízení s ním vedeném a tím pokrýt náklady na vydražení daných pozemků. Pokud byla předem známá částka, za kterou měly být dané pozemky vydraženy, muselo mu být zřejmé, že se nemohlo jednat o dražbu legální, i osobě bez právního vzdělání, o to více pak zkušenému podnikateli jakým byl L. F. pro kterého účast na dražbě nebyla žádnou novinkou. To, že L. F. o vyšší částky, za kterou se měly pozemky v vydražit, předem věděl, potvrdil jednoznačně svědek V. B. který ho o této skutečnosti nejprve sám informoval. Následně pak byly podmínky oné dražby zopakovány P. S. během schůzky v pizzerii na u které byli osobně přítomni svědci V. B. i M. H. a shodně popsali její průběh. Přitom to, co tehdy bylo domluveno, bylo následně realizováno, jak vyplynulo z dalších provedených důkazů, zvláště pak těch listinných.
26. Uvedené skutečnosti – náležitě doložené provedenými důkazy – umožnily soudu prvního stupně učinit závěr, že L. F. nejednal při získání daných pozemků v v dobré víře a že jejich zabrání v jeho případě není ani neadekvátním a nepřiměřeným zásahem do práv vlastníka. V současné době vlastní dané pozemky nabytí v zinscenované dražbě, která byla součástí uvedeného zločinného plánu P. S. vyvést majetek zajištěný pro poškozené klienty společnosti z jejich dosahu. Vědomou účastí na oné zmanipulované exekuční dražbě – ale i na několika dalších krocích s ní souvisejících – se podílel na realizaci tohoto plánu. Bezprostředním výnosem této trestné činnosti jsou pak dané pozemky, které prostřednictvím shora popsaných machinací nabytí hluboko pod jejich tržní cenou. Daným jednáním trestněprávně postižitelným způsobem pomohl k jejímu spáchání ve smyslu § 10 odst. 1 písm. c) někdejšího trestního zákona.
27. To vše umožnilo soudu prvního stupně učinit závěr, že v posuzovaném případě byly splněny veškeré zákonné podmínky pro vyslovení zabrání daných pozemků. Jednalo se totiž o věc získanou trestným činem, nabytou jinak než převodem, konkrétně v dražbě provedené způsobem

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

a za okolností naplňujících znaky určitého trestného činu, a to trestného činu poškození věřitele a trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí. Pokud tedy soud prvního stupně napadeným usnesením rozhodl o zabránění daných pozemků, bylo to plně na místě. Na místě však bylo učinit tak z důvodu uvedeného v § 101 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, nikoliv z důvodu uvedeného v § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku, jak to učinil. Dané pozemky totiž byly I. F. získány trestněprávně postižitelným činem, pro který ho nelze v současné době stíhat ani odsoudit. Toto pochybení Městský soud v Praze napravil tím, že napadené usnesení zrušil a nově rozhodl tímto usnesením v intencích výše uvedeného.

28. V stížnosti proti napadenému rozhodnutí nepřišel I. F. s žádnými novými právně relevantními skutečnostmi, jdoucími nad rámec těch, s nimiž se vypořádal soud prvního stupně a na něž bylo reagováno výše uvedeným způsobem. V podané stížnosti I. F. vytkl soudu prvního stupně v obecné rovině nevyvážené hodnocení provedených důkazů, rozpornost napadeného usnesení s konstantní judikaturou a ignorování rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR vyneseno v této trestní věci. Věcně však brojil toliko proti hodnocení provedených důkazů soudem prvního stupně a zpochybnil skutkové závěry jím učiněné v napadeném usnesení. Svě námitky proti jeho skutkovým závěrům přitom fakticky opřel o zpochybnění věrohodnosti svědků V. B. a M. H. ovšem aniž by uvedl cokoli konkrétního co by jejich věrohodnost mohlo zpochybnit a co by je mohlo vést ke zkresení rozhodných skutkových okolností. Ve svých výpovědích naopak své vztahy s V. B. charakterizoval jako dlouhodobě korektní a na adresu M. H. sice nejdříve tvrdil, že ho vůbec nezná, ale následně připustil, že s ním byl v inkriminované době v kontaktu a že mohl být přítomen i na schůzce v pizzerii v na níž bylo – mimo jiné – jednáno o exekuční dražbě figurující v této věci. Důkazní situaci přitom podal tak jako by soud prvního stupně opřel svá skutková zjištění pouze o svědectví dvou jmenovaných svědků a jako by proti němu svědčili pouze oni, avšak to neodpovídalo skutečnosti. Z výše uvedeného je totiž zřejmé, že s jejich svědectvím plně korespondovala řada dalších důkazů, na jejichž základě soud prvního stupně – po zásadním doplnění dokazování v řízení následujícím po vynesení uvedeného rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR v této věci – důvodně učinil výše uvedená skutková zjištění. V řízení přitom byly plně respektovány právní názory vyslovené Nejvyšším soudem ČR. Pokud pak soud prvního stupně nově učinil v určitých směrech poněkud odlišné skutkové závěry než ve svých předchozích rozhodnutích, tak na základě onoho zásadně doplněného dokazování, které to plně opodstatnilo.
29. S ohledem na uvedené skutečnosti shledal Městský soud v Praze stížnost podanou I. F. věcně nedůvodnou, nicméně z jejího podnětu z výše rozvedených důvodů změnil napadené usnesení postupem podle § 149 odst. 1 písm. a) trestního řádu a podle § 101 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat za splnění podmínek § 265a a § 265b trestního řádu d o v o l á n í , a to ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 trestního řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) trestního řádu nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 23. března 2022

JUDr. Richard Petrásek, v.r.

předseda senátu